

Motion till riksdagen 2020/21:3728

av Björn Söder m.fl. (SD)

med anledning av skr. 2020/21:7 Strategi för den arktiska regionen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en tydlig svensk linje i säkerhetspolitiska frågor i Arktis och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om möjligheterna till handel i Arktis och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skydd av Arktis unika miljö och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att urfolk i Arktis ska kunna verka fritt och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bevarandet av kultur hos folken i Arktis och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Kinas verksamhet i Arktis och status i Arktiska rådet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s status i Arktiska rådet och tillkännager detta för regeringen.

Inledning

Sveriges utrikespolitik ska utgå ifrån svenska intressen och ta till vara dem i de regioner som har störst påverkan på Sverige. Arktis är en region där Sverige ingår och utvecklingen i Nordkalotten, Norra ishavet och därtill gränsande landområden påverkar Sverige. Med denna utgångspunkt är det mycket viktigt att det finns en väl utarbetad svensk strategi för vilka områden som ska prioriteras i Arktis och varför. Det är viktigt att beakta såväl möjligheterna som riskerna i den utveckling som pågår i Arktis. Regionen är för närvarande under förändring där främst ökad stormaktskonkurrens och klimatförändringar påverkar. Det är därför viktigt att värna om stabiliteten i Arktis och att se att det är en region som förvaltas till kommande generationer. De ekonomiska intressena för Arktis

behöver då balanseras mot de miljömässiga. Samarbete med angränsade och vänligt sinnade stater bör prioriteras. Sveriges strategi för Arktis från 2011 innehöll flera brister, där den tydligaste var avsaknad av säkerhetspolitiska bedömningar. I den nu föreliggande Arktisstrategin finns de säkerhetspolitiska bedömningarna med, vilket Sverigedemokraterna välkomnar. Sammantaget fokuserar den nuvarande Arktisstrategin för ensidigt på klimat och tar inte upp i tillräckligt hög utsträckning de säkerhetspolitiska risker som finns i Arktis. Det saknas också en tydligare och bredare strategi angående handel och resurser samt ett tydligt bevarandeperspektiv för den unika arktiska miljön och den kultur som denna miljö format.

Säkerhetspolitik

Stormaktskonkurrensen om Arktis har pågått sedan andra världskriget, med ett avbrott efter att Sovjetunionen upplöstes. Intresset har främst rört förmågan för USA och Ryssland att verka mot varandra med strategiska vapensystem. Den kortaste vägen för bombflyg och robotsystem att leverera verkan har varit och är fortfarande över Arktis. Sverige har direkt drabbats av denna kapprustning i Arktis bl.a. av radioaktivt nedfall från kärnvapentesterna som Sovjetunionen genomförde vid Barents hav. När stormaktskonkurrensen tilltar i världspolitiken är Arktis åter aktuellt för Ryssland och USA att operera med strategiska ubåtar som är skyddade under packisen och banan över Arktis förblir den kortaste vägen för ländernas landbaserade strategiska robotar och bombflyg. Detta gör att även Arktis är aktuellt för robotförsvaret från både USA och Ryssland. Ryssland har ett omfattande baskomplex som byggs ut och vars tyngdpunkt ligger på Kolahalvön vid Murmansk, där norra flottan har sin bas. USA saknar samma omfattande baskomplex, men har bl.a. Thulebasen på Grönland och baser på Alaska. Risken för tilltagande kapprustning ökar under de kommande åren bl.a. i och med att det rustningsbegränsande avtalet START går ut i början av 2021. En militär närvaro av Kina i Arktis kan heller inte uteslutas. Stormakterna har också intresse av att säkra naturresurser och transportleder med militär närvaro i Arktis.

Konsekvenserna av denna omfattande och ökande militära närvaro där Sverige befinner sig på gränsen mellan Nato och Ryssland gör att återtagande och stärkande av Försvaretsmaktens arktiska och subarktiska förmåga behöver ske. Sverigedemokraterna har motsatt sig nedrustningen som har skett av svenskt försvar och i samband med detta har man tappat unik kompetens för att verka i de norra delarna av Sverige. Ett snabbt återtagande av förlorad kompetens och en utbyggnad av svensk militär närvaro i norra Sverige är således påfordrad. Sverigedemokraterna har bl.a. föreslagit att när marinen byggs ut så bör en marinbas förläggas längs norrlandskusten.

Handel

I Arktis finns en mycket stor potential för utökad handel. Det handlar dels om de stora naturresurserna som finns i området, men också möjliga framtida handelsrutter. Det är i dag tre handelsrutter som håller på att bli mer tillgängliga givet smältningen av isarna i Arktis. Dels är det Nordvästpassagen norr om Kanada, dels polarrutten över Nordpolen och slutligen Nordostpassagen norr om Ryssland. Av dessa rutter är det främst Nordostpassagen som är av störst intresse för handel. Denna passage går genom Rysslands territorialvatten och har en förmåga att binda ihop Asien med Europa då det är betydligt när-

mare än Suezkanalrutten som används i dag. Hittills har denna rutt dock inte utnyttjats till sin fulla kapacitet. Det finns problem kopplat till rutten, bl.a. tillgång på räddningsresurser och isbrytarkapacitet.

För att kunna bedriva handel och annan verksamhet i Arktis är det vitalt att ha tillgång till isbrytarkapacitet. Insikten om detta är stor hos de arktiska strandstaterna och särskilt i Ryssland som har en stor flotta av atomisbrytare bestående av ca 10 enheter och gamla fartyg ersätts med nya. USA saknar helt atomisbrytare och förfogar i dagsläget endast över en isbrytare som lämpar sig för polartrakterna. Kina förfogar också över två isbrytare som lämpar sig för polartrakterna. Ryssland bygger dessutom flytande kärnkraftverk som används för energiförsörjning i Arktis. Det finns dels risker med denna omfattande flotta av reaktordrivna fartyg och enheter, men framför allt finns det en ojämlikhet som gynnar Rysslands förmåga i Arktis. Sverige har för närvarande isbrytaren Oden som används främst för forskning i Arktis.

Sverigedemokraterna anser att handelsmöjligheterna måste uppmärksammas mer och att reell kapacitet har större påverkan än omfattande strategier. I detta avseende behöver de nya rutternas möjligheter och risker beaktas i större utsträckning. Isbrytarkapaciteten behöver likaså uppmärksammas mer, och att Sverige riskerar att stå utan isbrytarkapacitet när isbrytaren Oden avvecklas är ett misslyckande som direkt påverkar Sveriges förmåga i Arktis. Ny svensk isbrytarkapacitet behöver omgående tillföras.

Miljö

Miljön i Arktis är unik och behöver bevaras, särskilt vikten av biologisk mångfald. Samtidigt är det viktigt att beakta möjligheten att kombinera ekonomisk verksamhet i Arktis såsom utvinning av dess naturresurser med ett långsiktigt miljötänkande. I Sveriges närområde i Barents hav finns ett av världens största gasfält i form av Shtokmanfältet. Det har länge diskuterats att påbörja utvinning av gas där och om det sker är det viktigt att Sverige verkar för att utvinningen sker på ett miljösäkert sätt. Att motsätta sig all utvinning som inte består av 100 procent förnybara källor är inte rimligt i Arktis.

Den biologiska mångfalden i Arktis behöver bevaras, vilket gäller både natur och djurliv. I Arktis återfinns många unika arter som riskerar att försvinna om inte hänsyn tas till mänsklig aktivitet i området. Det är även viktigt att identifiera kultur- och naturlämningar av höga skyddsvärden så att dessa kan skyddas från påverkan. För att åstadkomma detta konkret behöver rutiner och kapacitet finnas för att kunna motverka exempelvis oljeutsläpp i området.

Från sverigedemokratisk synpunkt behöver hänsynen till Arktis unika miljö beaktas och konkreta åtgärder för att förhindra en rovdrift som kan skada miljön behöver vidtas. Det är också mycket viktigt att det finns en beredskap för olika former av olyckor och utsläpp som allvarligt kan skada Arktis natur.

Urfolk och kultur

Arktis urfolk består av flera folk i den arktiska regionen, där samerna är det folk som lever i de svenska arktiska områdena. Dessa folk behöver beredas möjlighet att utvecklas på sina egna villkor utan omotiverad inblandning utifrån. Utgångspunkten behöver vara att urfolken kan åtnjuta samma möjligheter och rättigheter som övriga folk i Arktis. Det ska inte finnas diskriminerande särslagstiftning mellan olika folkgrupper.

Urfolken i Arktis och övriga folkgrupper har ett unikt kulturarv som utvecklats under årtusende och präglats av de särskilda miljömässiga förutsättningar som finns i Arktis. Detta kulturarv behöver värnas i hela Arktis och det finns oroande uppgifter om att inte alla folk i Arktis kan få sina rättigheter tillfredsställda. I Sverige behöver den samiska kulturen och kulturen för nordbor som verkat i Arktis bevaras.

Sverigedemokraterna vill att Arktis urfolk och de folk som finns i den arktiska regionen kan verka fritt och utan inblandning. Bevarandet av kulturen för folken i Arktis är en fråga som är viktig och i Sverigedemokraternas budgetmotion för 2020/21 har två miljoner kronor tillförts till Åjtte – Svenskt fjäll- och samemuseum i Jokkmokk och två och en halv miljon kronor till samiska filminstitutet.

Kinas status i Arktiska rådet

Kinas intresse i Arktis är omfattande och främst kopplat till möjligheten att utnyttja området som handelsrutt. Det går dock inte att tydligt urskilja de kinesiska intressena i Arktis och de kan även beröra tillgången till råvaror och möjligheten att patrullera med strategiska ubåtar. Landet har visat ett intresse för Arktis i och med att de har utvecklat en isbrytarförmåga och de är för närvarande observatörer i Arktiska rådet. Intresset för Arktis från Kinas del kan vara positivt från Sveriges utgångspunkt om kinesiska investeringar kan underlätta etablerandet av handelsrutter och bidra till exempelvis forskning och kommunikationer i Arktis. Det finns även stora risker med ett ökat kinesiskt intresse och verksamhet i Arktis. Inte minst att Kina kan få tillgång till teknik i Arktis eller att de genom sina företag kan få monopolställning gällande kommunikationsinfrastruktur i Arktis.

Kinas ställning som observatör i Arktiska rådet är problematisk. Det är heller inte klart om Kina uppnår samtliga de krav som formellt ställs på en stat ska vara observatör i Arktiska rådet. Sverige behöver samarbeta med andra vänligt sinnade stater för att motverka ett alltför stort kinesiskt inflytande i arktiska frågor och i Arktiska rådet.

EU:s status i Arktiska rådet

Utifrån EU:s perspektiv finns det intresse att medverka i Arktiska rådet som observatör. Frågan är om behovet för EU att särskilt vara representerat i Arktiska rådet är motiverat, då flera av EU:s medlemsstater är medlemmar i Arktiska rådet. EU har intressen i Arktis i och med att dess medlemmar har det, men det finns en risk för dubbelarbete om EU också är representerat i rådet. Det kan vara så att ytterligare en röst för de intressen som gynnar svenska intressen kan vara motiverat.

Sverigedemokraterna ser att det är viktigt att noga överväga om EU ska vara en observatör i Arktiska rådet, och om det finns tillräckliga skäl för att organisationen ska vara representerat i Arktiska rådet så bör det särskilt beaktas att det inte sker något dubbelarbete mellan EU och dess medlemsstater som också är representerade i Arktiska rådet.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Sara Gille (SD)

Aron Emilsson (SD)

Mats Nordberg (SD)

Mattias Karlsson i Norrhult (SD)

Cassandra Sundin (SD)